

KERKDIENSTEN

GENEVE	COMMUGNY
Auditoire de Calvin, naast Cathédrale St. Pierre	Temple Saint-Christophe
Zondag 14 oktober om 9.30 uur Ds. Lia Wolters-Berghout	Zondag 28 oktober om 11.00 uur Ds. Lia Wolters-Berghout Kringendienst
Zondag 11 november om 9.30 uur Ds. Lia Wolters-Berghout	Zondag 25 november om 11.00 uur Ds. Lia Wolters-Berghout Avondmaal en herdenking van overledenen

Een bijzondere ervaring

Tijdens de Jeûne Genevois werd in het Oecumenisch Centrum te Genève door de groep Témoigner Ensemble à Genève, de migrantenkerken, een bijeenkomst georganiseerd rond het thema ziekte, handicap en HIV/AIDS onder de titel "Viens comme tu es, osons en parler." Het was een bijzondere ontmoeting. Wat mij betreft niet zozeer vanwege de lezingen en discussies, maar vooral vanwege het kleurrijke mengsel van culturele diversiteit die zich daar manifesteerde.

Ook Zwitserse collega's waren onder de indruk van het evenement. Veel deelnemers droegen een geel of rood T-shirt met op de voorkant de tekst "Témoigner Ensemble à Genève, des Eglises Issues de la Migration" en op de achterkant "Jeûne Genevois International." Die combinatie van de naam van de dag en het woord "international" ontroerde de Zwitsers, die het bijzonder vonden dat juist aan deze dag, gerelateerd aan de Zwitserse identiteit, inhoud werd gegeven door migranten.

We hebben heel wat afgebeden. Dat begon al na de ontvangst met koffie en thee door een dienst die vorm gegeven werd door Afrikanen. Prachtig hoe zij zongen als de Bijbel naar voren werd gedragen voor de schriftlezingen. Wat een eerbied! Eindeloos daarna de woorden van de voorganger die een heel goede preek hield maar die zeven keer zo lang duurde dan de door de

organisatoren voorgestelde vijf minuten. De dienst moest dus afgebroken worden om de rest van de sprekers die morgen tot hun recht te laten komen. Een botsing van culturen? In Afrika kunnen diensten uren doorgaan en tijdsschema's hebben daar een andere waarde.

De volwassenen verzamelden zich in de Visser 't Hoofd zaal om naar een Bijbelstudie te luisteren. De zaal rondkijken was al een rijke ervaring. Een vijftal Ethiopische zusters, tengere eenvoudig geklede vrouwen met een witte fijn gehaakte doek om hoofd en schouders geslagen, een groep Zuid-Amerikanen met enthousiaste bewegingen met elkaar in gesprek, de Koreanen allemaal in eenzelfde kleur kleding, Europeanen uit verschillende tradities. Prachtig om te zien. Een saillant detail, niet zichtbaar voor wie de situatie niet kent: twee kerken uit Eritrea, die in eigen land in conflict zijn met elkaar, hebben voor deze bijeenkomst iets samen georganiseerd.

De kinderen waren in het Open House, waar ze gingen oefenen met duiven voor een manifestatie later in een park en waar ze uitleg kregen over de verschillende vormen van mime door de gehandicapte mimespeler, Eric Vallelian. Eric die geplaagd wordt door spasmen en tics omdat hij aan het syndroom van Gilles de la Tourette lijdt, kan zonder onverwachte bewegingen mime spelen, hetgeen voor hem heel belangrijk is. Later die morgen hebben we met de kinderen een mime geoefend bij een

lied voor het middag gebed waarin ik mocht voorgaan.

In deze dienst geen preek, maar een boodschap overgedragen door teksten en mime. De voorganger stond met de rug naar het publiek ten teken dat we zieken en gehandicapten vaak niet zien staan. Na een gebed om visie en het lezen van het verhaal van de blinde, die na de eerste aanraking door Jezus de mensen als bomen ziet lopen, maar na een tweede aanraking de mensen werkelijk ziet zoals ze zijn, draaide Eric, in de rol van Jezus, de voorganger om en opende haar de ogen. Daarna hebben we psalm 139 gelezen: Heer die mij ziet zoals ik ben. De hele dienst was in drie talen: Engels, Frans en Nederlands. De zang werd ondersteund door leden van het koor van de Holy Trinity Church aangevuld met een enkel lid van het koor van de Schotten en de Lutherse.

De lunch was fantastisch. Op de tafels in de grote hal stonden gerechten die de verschillende deelnemende kerkgemeenschappen hadden klaargemaakt. Een keur aan gerechten uit allerlei werelddelen, voor de meer dan honderd deelnemers ruim voldoende.

Na de lunch was er een kort moment van muziek en gebed door de Brazilianen. Met drum en gitaren werden we wakker geschut uit de

slaperigheid die je na de middag kan overvallen op een dergelijke bijeenkomst. De YWCA en de groep SIDA à Genève presenteerden hun activiteiten met betrekking tot HIV/AIDS. Op het middagprogramma voor de kinderen stond onder andere een ontmoeting met de blinde Lucia Ramon Torres, die over haar manier van leven vertelde.

Om vier uur konden we genieten van een « danse aux tambourins » door leden van de Come to Jesus Fellowship International, jonge Filipijnse dansers met zwierige bewegingen en een strak ritme. Daarna maakte iedereen zich klaar om in optocht richting Saint Servais te vertrekken. Kleurrijke spandoeken werden megedragen met daarop de namen van de deelnemende kerken. Op een zonnig plein van het Oecumenisch Centrum stonden ze opgesteld toen ik vanwege andere verplichtingen de bijeenkomst moest verlaten. Dus over het verdere verloop van de dag, de optocht, de manifestatie in het Parc des Croquettes en de dienst in Saint Servais kan ik u niets vertellen. Het was een bijzondere ervaring deze bijeenkomst bij te wonen. U hebt iets gemist als u er niet bij was!

Lia Wolters-Berghout

UIT DE PASTORIE

Zondag 28 oktober - Ontmoetingsdag voor de gesprekskringen.

Onze kerk kent vijf gesprekskringen, die elk hun eigen karakter en onderwerp van gesprek hebben. Ongeveer 80 mensen nemen aan de kringen deel. Dat is bijzonder veel voor een gemeente van ons formaat. Het is een teken van de sociale functie van onze kerkgemeenschap. Veel mensen hebben de behoefte elkaar te ontmoeten en over zinvolle onderwerpen te spreken in de eigen taal.

Op zondag 28 oktober willen we de kringen in het zonnetje zetten. Tijdens de kerkdienst laten de kringen horen waar ze mee bezig zijn en na de dienst is er

gelegenheid om elkaar te ontmoeten onder het genot van een hapje, door de kringen meegebracht, en een drankje. Dan is er alle gelegenheid om de verhalen te horen. Hopelijke positieve!

Hierbij nodig ik u allen van harte uit om te komen, ook als u gewoonlijk wel naar de kringen komt maar niet naar de kerkdiensten. Zondagmorgen 28 oktober, 11 uur in Commugny.

Gedenken

Zondag 25 november, de laatste zondag van het kerkelijk jaar, zullen we in de dienst te Commugny de mensen herdenken die in het afgelopen jaar overleden zijn. Voor elk van hen zullen we een lichtje aansteken en ieder krijgt de gelegenheid er één aan te steken voor iemand die niet genoemd is, maar die toch in de herinnering voortleeft. Wanneer u graag wilt dat een bepaalde naam genoemd wordt bij het aansteken van de lichtjes kunt u dat bij mij opgeven via de email: wolters@live.fr of via de telefoon 0033 450 400606.

Kerkenraad

Met veel plezier en met grote betrokkenheid werken kerkenraadsleden aan het beleid van onze gemeente. Er komen allerlei vragen op tafel: praktische zoals het regelen van het rooster van de kerkdiensten, maar ook meer beleidsmatig, wat voor soort kerk willen we zijn? Sommige mensen doen dit werk al jaren en zoals u op de gemeentevergadering hebt kunnen horen hebben twee van hen aangegeven op den duur te willen stoppen, maar nog wel even door te gaan. We zijn dus nog altijd op zoek naar nieuwe kerkenraadsleden. We zouden erg blij zijn als een paar vrouwen bereid zijn ons team te komen versterken, maar mannen zijn natuurlijk ook welkom. Kent u iemand, of bent u zelf bereid ons te helpen, laat het dan weten aan de predikante of aan de voorzitter, Hans Hogerzeil of de scribe, Theo Bakker.

Kinderoppas

Eerder heb ik in dit blad een oproep gedaan voor kinderoppas tijdens de kerkdiensten. Er zijn twee dames die zich daarvoor aangemeld hebben. Het zijn Greetje Havinga en Paula Bakker. Na het begin van de dienst in Commugny, waarin kinderen van harte welkom zijn, kunnen de kinderen die dat willen met één van de twee dames naar de zaal waar we ook koffiedrinken, of als het mooi weer is naar buiten. In oktober staat Paula op het rooster.

Twee aanmeldingen, dat is nog te weinig om altijd te kunnen garanderen dat er iemand is. De dames doen hun best, maar er kan zomaar iets tussen komen waardoor ze verstek moeten laten gaan. Graag zouden we daarom meer aanmeldingen krijgen, zodat ouders met kinderen in de gelegenheid worden gesteld onze diensten te bezoeken.

Oecumenisch gebedsrooster

Op het oecumenisch gebedsrooster staat voor 14 oktober Bangla Desh, Butan en Nepal; voor 28 de eilanden in de Indische Oceaan : De Comoren, Madagaskar, Mauritius, de Seychellen en de Maldiven.

In Madagascar, when you feel lost in an unknown situation, the safest place to go is the church. There is always someone to receive you. This is partly a manifestation of Malagasy hospitality, but also it is a real manifestation of a caring church, the living image of God. God, through his church always welcome strangers no matter who they are or where they come from. There is always room for anybody who knocks at the door. The living condition of the church is its deeds towards needy people. We should know by now that actions are more important than words. There are many uprooted people around the world who seek refuge and shelter, with a load of despair and bitterness but full of hope. They feel lost and knock at the door of the church! Welcome them as God welcomes you!

Ranto Ranaivoson in *"In God's Hands, Common Prayer for the World."*

Lia Wolters-Berghout

Oecumenisch gebedsrooster

De drie-eenheid.

De stichter van het oude Babylon was Nimrod, een achterkleinzoon van Noach. Naar het schijnt was hij getrouwd met zijn moeder, Seminaris, die na de dood van Nimrod een zoon kreeg de Tammuz genaamd werd. Seminaris was een tovenares, die beweerde dat Nimrod als geest was teruggekeerd en nieuw leven bij haar verwekt had. Seminaris kreeg het voor elkaar dat Nimrod als een god vereerd werd die voortleefde in zijn zoon. De eerste drie-eenheid zag het levenlicht. Namelijk het trio Nimrod-Semiramis-Tammuz. Men hield zich voornamelijk bezig met de verering van de hemelkoningin Semiramis. Ook heden wordt deze hemelkoningin in de rooms-katholieke kerk nog aanbeden al gebeurd dat nu onder de naam Maria. De drie-eenheid is van oorsprong van heidense komaf. Tijdens het concilie van Nicea in het jaar 325 werd de basis gelegd voor de drie-eenheid zoals deze in het christendom gestalte kreeg. Op het concilie van Constantinopel in het jaar 381 werd de twee-eenheid Vader-Zoon uitgebreid met de Heilige Geest. Zo werd het trio Vader-Zoon-Heilige

Geest compleet. Een trio dat naast het genoemde trio Nimrod-Seminaris-Tammuz zijn plaats had gekregen in de roomse leer, terwijl dit laatste trio nu bekend is onder de namen Heilige Geest-Maria-Jezus. Er is dus sprake van twee drie-eenheden. Definitief werd de leer van de drie-eenheid vastgesteld op het concilie van Chalcedon in 451. De heilige drie-eenheid, drievuldigheid of triniteit is de theologische opvatting in veel takken van het christendom dat God bestaat in drie heilige personen, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Met name van belang is het standpunt dat Jezus een incarnatie van God zelf was. De Drie-eenheid is in de Late Oudheid en de vroege middeleeuwen onderwerp van strijd geweest met name Arianen hebben zich verzet tegen erkenning van de Drie-eenheid. Tegenwoordig zijn het met name de Jehova's getuigen die het leerstuk afwijzen. Het christelijk geloof is monotheïstisch, net als de islam en het joodse geloof. In het oude testament vinden we tekst (Deuteronomium 6, 4) Luister, Israël: de Heer onze God is de enige. Dit is te beschouwen als de geloofsbelijdenis van het Jodendom, waarbij de Vader als enige God wordt aangemerkt. Jezus, de hoofdfiguur van het Nieuwe Testament en de belangrijkste persoon in het

christendom, nam – zelf jood – deze getuigenis expliciet over, zeggende 'Luister, Israël. De Heer, onze God is de enige Heer.'

De term drie-eenheid wordt in de bijbel niet gebruikt. De formuleringen Vader, Zoon en Heilige Geest komen wel in bijbel voor. Mattheus 28, 19 handelt over de doop in Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. In de geschriften van de Apostolische Vaders wordt niet alleen aan God de vader, maar ook aan Jezus, de zoon, eer bewezen. Dit was voor niet-christenen een wonderlijke zaak, want een strikt menselijke persoon wordt niet aanbeden binnen het Jodendom. Jezus zelf dacht uitgesproken monotheïstisch. Het triniteits vraagstuk kwam na honderden jaren opeens op de agenda te staan. Men vroeg zich af hoe God gezien moest worden, of God één of drie is en hoe zit het met de eerbewijzen aan Jezus als de Zoon. Met andere woorden, wilde men het christendom behouden als monotheïstische godsdienst (zoals Jezus vond) en tevens vasthouden aan het goddelijk eerbewijs aan Jezus en aan de Heilige Geest, dan moest onontkoombaar antwoord gegeven worden op de vragen rond de triniteit. De leer van de goddelijke drie-eenheid werd in de 4e eeuw tot dogma verheven. De Egyptische priester Arius was van mening dat de Zoon, omdat Hij door de Vader was verwekt, niet altijd zou hebben bestaan en daarom een lagere positie zou innemen. Bisschop Athanasius verzette zich tegen deze mening, en stelde dat de Zoon geheel gelijkwaardig was aan de Vader. In de uitspraken van het Concilie van Nicea werd deze gelijkwaardigheid vastgelegd. Er was toen sprake van een twee-eenheid 'Vader-Zoon'. Op het Concilie van Constantinopel (381) werd de Heilige Geest aan deze goddelijke gelijkwaardigheid toegevoegd. Op het Concilie van Chalcedon (451) ging de uiteindelijke discussie over hoe men de verhouding van de zoon ten opzichte van de Vader moest omschrijven. Was

Jezus gelijkend op God of was Hij gelijk aan God. De twee naturen leer van de Zoon houdt in dat de Zoon zowel mens als God is. De twee-naturen leer van de Zoon maakt deel uit van de leer van de drie-eenheid. Jezus gelijk aan God kwam het beste tot uiting in de term homo-ousios; deze term behaalde de overwinning op het Concilie van Chalcedon, waar de leer van de drie-eenheid deïnitief werd vastgesteld.

Het dogma luidt dat God bestaat uit God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest en dat deze drie personen weliswaar zijn te onderscheiden maar niet zijn te scheiden, oftewel God is Eén. Sommige theologen brengen een hiërarchie aan tussen de drie Personen van de drie-eenheid. De Vader zou dan de 'schepper' zijn die ademend is. De Zoon (Christus) is de verlosser, die ook ademend is. En de Heilige Geest is de 'helper' ofwel de heiliging, de Heilige Geest wordt geademd. Deze gedachten zijn opmerkelijk, omdat een theoloog geen 'externalistisch standpunt' kan innemen hij of zij kan niet buiten de werkelijkheid stappen om God van buitenaf te bestuderen en te beschrijven. Daarom is het in de hedendaagse theologie gebruikelijk om wel te spreken over de God als drie-eenheid en te spreken over de Vader, en Zoon en de Heilige Geest, maar geen uitspraken te doen over hun onderlinge verhoudingen. Binnen de triniteit zijn de drie personen onderscheiden, maar naar buiten toe is het handelen ongescheiden, en alleen te benoemen als 'het handelen van God'.

God heeft maar één Ik, maar dat éne Ik heeft een drievoudig karakter, drie persoonlijke grondvormen. Ik kan dat nog illustreren aan de hand van menselijke relaties. De schrijver van dit verhaal is één persoon met één ik. Maar mijn éne ik heeft verschillende kanten die onlosmakelijk met dit éne ik verbonden zijn. Zo ben ik en blijf ik de zoon van mijn ouders en de kleinzoon van mijn grootouders. Bovendien ben ik de gelukkige vader van drie kinderen

en de gelukkige grootvader van vier kleinkinderen. Zo ben ik tegelijkertijd kleinzoon, zoon, vader en grootvader. Elk van die 'functies' wordt bekleed door één ik, één persoon, maar in elk van die vier worden verschillende aspecten van je persoon aangesproken. Je mag hopen, dat je daardoor niet bekend staat als een gespleten

persoonlijkheid met vier afzonderlijke 'ikken'. Maar zo is het ook bij God als Vader, God als Zoon en God als Heilige Geest.

Geert van Mesdag.

Van de Financiële Commissie

Wij vragen uw aandacht voor het overmaken van de bijdragen van leden en meelevendenden die dit nog even hebben uitgesteld. Een bulletin de versement is in dit Kontakt aangehecht.

Per 31 augustus was Fr. 41'300.- ontvangen. Dat is Fr. 3000.- minder dan een jaar geleden, dit is 50.4% van wat we voor dit jaar ten minste nodig hebben uit de bijdragen, namelijk Fr. 82'000.-

Op de gemeentevergadering is een lijstje getoond van de aantallen bijdragers in 2011 voor verschillende categorien. Dat geven we hier nog eens weer om u behulpzaam te zijn bij het vaststellen van uw bijdrage of gift.

Tot Fr. 300.-	21 bijdragers	Fr. 2'502
Fr. 301.- tot 1000.-	26 bijdragers	Fr. 16'650
Fr. 1050.- tot 2450.-	16 bijdragers	Fr. 25'323
Fr. 2500.- en meer	8 bijdragers	Fr. 34'095
Buitendag/ Kerstviering		Fr. 3'232
Totaal	71 bijdragen	Fr. 81'803

Hartelijk dank aan iedereen die reeds hun bijdrage overmaakten of dit maandelijks overmaken.

De betaling voor de abonnementen voor Kontakt zijn op het zelfde niveau als in 2011; ook de kollekten voor de kerk en de diaconie volgen het zelfde patroon.

De FC, Herman Krul, Eef Vogelesang

BIJBELLEESROOSTER

Dit leesrooster wordt u aangeboden door het Nederlands Bijbelgenootschap (www.bijbelgenootschap.nl).

Diaconale collecte 2012 - Lalgadh Hospital Nepal

Deze maand collecteren we weer voor Dr. Graeme en Meena Clugston, leden van de Schotse kerk in Genève. Het halve jaar werken zij in Nepal in een ziekenhuis voor

leprapatienten, hij als arts en zij als verpleegster. U weet misschien dat lepra een bacterie is die de huid en de zenuwen aantast. Het wordt ook wel de „decease of poverty“ genoemd. Lepra is besmettelijk omdat het wordt doorgegeven door de lucht, dus door hoesten en niezen. De meeste mensen in de westerse wereld zullen de ziekte niet krijgen omdat hun lichaam de bacterie dood. Kun je lepra genezen? Ja! Met de juiste medicijnen, maar de behandeling duurt lang, tussen de 6 maanden en twee jaar. Hoeveel mensen hebben lepra? De WHO denkt dat er tussen de 2 en 3 miljoen mensen aan lepra lijden. Een complicerende factor in de behandeling van lepra is het stigma dat op lepra rust. In heel veel culturen werd en wordt lepra gezien al seen straf van God, of een straf van goden, het gevolg van fouten in een vorig leven, of het gevolg van een losbandig leven nu. Dit stigma en de angst voor besmetting heeft er toe geleid dat leprapatienten vaak nog worden verstoten uit hun gemeenschap. Heel belangrijk is goede voorlichting en goede medicijnen. Dr. Clugston heeft geld nodig voor medicijnen, maar ook voor operaties. Een heleboel mensen hebben blijvende verminkingen en moeten iedere keer weer geopereerd worden. Met deze collecte hopen we ons steentje bij te kunnen dragen.

Frances Sandberg

Opbrengst Diaconie :	Juni La Maison de Tara	CHF 592,55
	Juli Contact Jeunes	CHF 529,10
	Aug. Friends of India	CHF 530,65